

Moland menighetsblad

Nr. 1– påsken 2022

72. årgang

Tema denne gang: Ny start, nytt liv og nytt håp.

Les bla om:

- Koronasyke Arne Mennes vei tilbake til livet*
- Kommunelegens råd om fortsatt å følge smittevernrådene*
- Helga Lid Balls brev til apostelen Paulus*
- Gamle kirkeveier i Østre Moland prosti*
- Bønn for Ukraina*

Foto: Jarle I Kvam

Leder: Ny start, nytt liv, nytt håp

Våren med sine stadig lysere dager gir som alltid håp, håp om en ny start og et nytt liv. I år tenker jeg at et slikt håp er spesielt etterlengtet etter to år med en pandemi som på mange måter har begrenset livene våre. Flere av artiklene i denne utgaven handler også om dette: Veien tilbake til livet, veien fremover.

For oss i menigheten betyr denne våren at vi nå kan planlegge for mer normal aktivitet. Når vi kan samles som normalt, håper vi at frivillige igjen vil stille opp slik at vi kan få til mange gode arrangementer fremover. For nå skjer det flere positive ting.

To ting vi nå vil sette i gang er supertorsdag og en annerledes gudstjeneste. Supertorsdag har vært i støpeskjeen lenge; et lavterskeltilbud til spesielt barnefamilier om å kunne få middag til en rimelig penge i et kirkelig fellesskap. For den yngre generasjonen vil vi arrangere en annerledes gudstjeneste i Dalen Misjonshus, og senere i Stokken kirke med mye bruk av sang og musikk.

Nå håper jeg inderlig at folk vil komme tilbake til kirkene etter en lang periode hjemme.

Vi er klar til å møte folks lengsel etter å ha åndelig og sosialt fellesskap, så velkommen til oss alle sammen!

Prestens hjørne v/ sogneprest Elin Ann Øvensen

Nytt liv i dødens verden

Påskan står for døren og vi skal igjen minnes historien om Jesu siste dager og hans død og oppstandelse. Det er en dramatisk historie, som fikk en uventet og god slutt for Jesu disipler. De fikk nytt håp da de møtte den oppstandne Jesus Kristus. Men kan denne historien gi oss håp i dag?

Hver gang vi har dåp og gravferd i vår kirke, minnes vi Jesu oppstandelse fra de døde gjennom bibeltekster som leses, ofte 1.Peters brev 1, 3: *«Løvet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny, til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.»*

Men er ikke oppstandelsestroen bare en trassig tro på noe som vi ikke kan være sikre på?

Ja, kan jeg svare med en gang! For ikke alle får noe klart tegn på at Jesus er stått opp fra de døde. Noen får det, men langt fra det store flertall. Hva er det da som får oss andre til å tro på historien om Jesus? Kanskje det at så mange har fått håp gjennom troen på hans oppstandelse opp igjennom århundrene, ikke minst gjennom hva de bibelske skriftene vektlegger om hendelsen.

Til menigheten i Korint skrev apostelen Paulus et lengre avsnitt om hvor avgjørende Jesu oppstandelse er for den kristne tro (1.Kor. 15). Hvis han ikke hadde stått opp, ville hans død vært forgjeves. Og mange så og møtte Jesus i tida mellom 1.påskedag

og Kristi Himmelfart, en gang mer enn 500 mennesker samtidig.

De første som møtte Jesus, var noen av kvinnene i kretsen rundt ham og de nærmeste disiplene. De tolket det som skjedde i lys av gamle profetier, noe de tidligere hadde hatt vanskelig for å tro virkelig kunne skje.

I lys av Jesu oppstandelse så de alt med et nytt blikk, at han var frelseren som de kunne stole på i liv og død. Og de gav dette videre til andre mennesker i sin samtid, og noe av det har blitt skrevet ned i Bibelen. Så får også vi i dag tro at Jesu oppstandelse var starten på en ny tid, en tid som bærer håp om nytt liv i dødens verden.

Et håp om at uansett hva som måtte skje av egne nederlag, av pandemier og kriger, så er det *En* utenfor oss selv som er sterkere enn dødskreftene. Og et håp om at en gang skal vi få se Ham ansikt til ansikt.

God påske!

Dåpen - en feiring av livet

Tekst: Elin Ann Øvensen Foto: Illustrasjonsbilde

Hvert år døpes mange mennesker i vår kirke og i Moland menighet, fra spebarn til ungdommer og voksne. Og hvert år konfirmeres mange ungdommer nettopp fordi de er døpte. Og hva er betydningen av dåpen i vår kirke?

Et av to sakramenter

I den evangelisk lutherske kirke har vi to hellige handlinger, to sakramenter, og dåpen er det ene av disse to, sammen med nattverden. I disse handlingene er Gud giveren og den aktive. Dåpen er en gave fra Gud, og Guds kjærlighet er utgangspunktet for både livets gave og dåpens gave. Og dåpen er en feiring av livet, uansett alder på den døpte!

Dåpen er en del av Jesu oppdrag

Jesus sendte sine disipler ut for å gjøre andre mennesker til disipler. Det skulle de gjøre ved å døpe og lære andre om alt det Jesus hadde gitt dem gjennom hans ord og handlinger, og hans død og oppstandelse. Før selve dåpen tegnes vi med korsets tegn, for å minne oss om at vi forenes med Jesus. Så døpes vi med vann i den treenige Guds navn: Skaperens, frelserens og livgiverens navn. Vi minnes løftet om at Jesus er med oss alle våre dager, og vi blir del av kirkens store, verdensvide fellesskap.

Alle kan bli døpt

Alle kan bli døpt, uavhengig av alder, kjønn og funksjonsevne. For å bli døpt i vår kirke, kan du ikke være døpt fra før med en kristen dåp, f.eks. i en pinsekirke, metodistkirke, eller den katolske kirke. Andre kirkers dåp er gyldige i den lutherske kirken, og det er nok å bli døpt en gang.

Vannet, lyset og duen

Dåpsvannet er en «nådens kilde» som renser oss for alt som bryter ned og ødelegger, det vi kaller for synd. I dåpen reises vi også opp til et nytt liv, i lyset fra Jesu oppstandelse på påskedag. Lyset som tenes er et symbol på Jesus som verdens lys, og at Han også vil være den døptes lys. Duen som brukes ved dåpen er et symbol på Åndens nærvær, og duen vistes blant annet ved Jesu dåp i elva Jordan.

Det salige bytte

Vår kirkefader Martin Luther brukte begrepet «det salige bytte» om troen på Jesus, et bytte mellom Gud og menneske. Synd byttes med rettferdighet, død med liv, og menneskelighet med guddommelighet. Den hvite dåpskjolen er et symbol på Jesu renhet, som vi får del i ved dåpen.

Vokse i troen

Når barn døpes, oppfordres fadderne til å ta del i trosopplæringen på forskjellig vis. De skal blant annet be for barnet og får et bønnekort med navnet til den døpte på, som en liten påminnelse om å be. Fordi man døpes inn i en menighet blir man invitert flere ganger til bokutdelinger og trosopplærings tiltak. Alt skal hjelpe til slik at den døpte vokser i troen. Av disse tiltakene er konfirmasjonstida en viktig tid som avsluttes med en forbønnshandling ved alteret. Ved konfirmasjonen er den hvite kappen akkurat passe stor til konfirmanten. Da skal man ha «vokst inn i dåpskjolen», hvis man er døpt som liten. Men ferdig utlærte blir vi vel aldri selv om man er konfirmert? Vi lærer noe hele livet!

Dåpens lys forblir når livet slukner

Vår nylig avdøde salmeforfatter Svein Ellingsen hadde en sterk tro på dåpen som Guds gave. I sin salme «Fylt av glede over livets under», skriver han i det siste verset:

***«Og ved tidens grense lever fortsatt
dine løftes-ord ved døpefonten.***

dåpens lys forblir når livet slukner.»

Det er et løfte som vi alle får tro og stole på, både i livet og i døden!

Ble korona-smittet og lå i respirator i tre uker:

Arnes vei tilbake til livet

Tekst: Steinar Ostermann Foto: Kjartan Telle

Som en av de første i Norge, ble Arne Menne (73) fra Eydehavn koronasmittet for to år siden og innlagt på intensivavdelingen ved Sørlandet sykehus i Arendal. Her lå han i koma i tre uker og svevde mellom liv og død. Nå forteller han hvordan det var å komme tilbake til livet.

Vi treffer Arne Menne på toppen av Harsteinheia, det høyeste punktet på Eydehavn. Her kan han se ned mot Arendal Smelteverk hvor han jobbet fra 1979 til han ble pensjonist i 2011. I årene på Arendal smelteverk hadde han flere jobber, blant annet som produk-

Foto: Privat

sjonssjef ved anlegget på Eydehavn og fabrikkssjef på Norton i Lillesand.

Planen var å flytte videre til Trøndelag, men da kona døde av kreft i 1986, 39 år gammel, valgte han å bo videre med familien på Eydehavn. Og her har han bodd siden, de siste 30 årene sammen med samboer Inger.

Like før Norge stengte ned, i mars 2020, ble Arne korona-smittet som en av de første i Norge. Og smitten kom uten at han selv var klar over det:

«I månedsskiftet februar/mars 2020 var jeg på VM på skøyter i Vikingskipet på Hamar, og det var der jeg

ble smittet. Jeg vet ennå ikke hvordan dette skjedde, men etter ei uke begynte jeg å bli dårlig. Jeg ble straks verre og fikk antibiotika da legen mente det kunne være lungebetennelse. Men jeg ble ikke bedre. Og dagen før Norge stengte ned, torsdag 12. mars 2020, ble jeg lagt inn på sykehus. Dagen etter var jeg så dårlig at jeg ble lagt i respirator. Der ble jeg liggende i tre uker og behandlet for korona».

Arne Menne husker ikke noe fra perioden hvor han lå mer eller mindre i koma. Da han våknet tre uker senere, var denne tiden som en lang natt:

«Den tiden er helt borte for meg. Jeg har i ettertid fått se loggene mine fra intensivavdelingen og det viser at det var virkelig skummelt, tilstanden min var svært kritisk. Så du kan gjerne si at jeg svevde mellom liv og død.

Da jeg etter tre uker kom til bevissthet, kunne jeg knapt røre meg og trengte hjelp til det meste. Opptreningen ble en møysommelig prosess. Det begynte med at de hjalp meg opp, slik at jeg kunne sitte på sengekanten med støtte fra en person på hver side. Når de så slapp meg, måtte de ta og støtte meg igjen – så ille var det.

Fysioterapeuter hjalp meg hele tiden med å få bevegelsen tilbake i alle deler av kroppen. Etter hvert begynte jeg å kunne gå med støtte fra en spesiallaget stol med hjul».

Opptreningsprogrammet varte i åtte uker hvorav de siste to ukene på Myratunet. Etter at han kom hjem, ble han fulgt opp av innsatsteamet i kommunen og senere fulgte et opphold på et rehabiliteringssenter på Hamar. Selv om oppfølgingen har vært god, føler Arne Menne seg ennå ikke fullt rehabilitert:

«Nei, jeg er fortsatt ikke helt god. Det går en del på balansen og så sliter jeg med pusten. Jeg blir fort and-pusten nå jeg går opp bakken fra Eydehavn torg og her til Harsteinheia. Nå kan jeg gå lengre turer etter hvert, men jeg går sakte. Så ellers har jeg det bra og jeg kunne selvsagt ha hatt et mer ambisiøst treningsprogram, men det orker jeg ikke».

Når Arne i dag ser tilbake på denne tiden og alt han levde igjennom, gjør han seg mange tanker – også om de store spørsmålene i livet:

«Jeg tenker ofte tilbake på tiden da jeg mistet kona mi i kreft. Da var tidligere sogneprest Yngvar Langås ofte her og vi pratet mye sammen. Da sa jeg at jeg kunne ikke tro på en allmechtig Gud når han lar såne ting skje, at han tar mora fra tre små gutter på denne måten. Og Langås skjønnte jo det. I dag tenker jeg at hvis det er en Gud, så kommer jeg en gang til et godt sted sammen med alle mine venner og kjente. Og kommer jeg til helvete, så er det sikkert mange bra folk der og.

For meg er det blitt slik at jeg etter koronaen er blitt mye mer fokusert på å nyte hver dag. Og jeg bekymrer meg mindre om livets siste fase – for den kan ikke

være verre enn det jeg har gjennomlevd nå».

Arne er i dag en aktiv pensjonist og hverdagene fylles med mange ting:

Han er med i frokostgjengen som møtes hver morgen til kaffe på Kuben frivillighetssentral på Eydehavn.

I 2013 var han med på å starte Buøyas venner som hvert år gjør en stor innsats med å vedlikeholde dette praktfulle friområdet. Nå starter de opp igjen første mandag etter påske. Han er og medlem av losjen Druidenes hus, som har eget hus på Buøya, og av Lions Moland, som har tilholdssted på brannstasjonen på Eydehavn.

Og disse fellesskapene er blitt enda viktigere for Arne etter han ble syk:

«Ja, det vil jeg absolutt si. Dette er viktige ankerpunkter i livet mitt, og det er svært beklagelig at alt dette har vært stengt ned under pandemien. Som så mange andre sliter jeg en del med tunge tanker for tiden. Mye av det tror jeg skyldes mangel på fellesskap. Men ellers, når jeg møter folk jeg kjenner, så lurere de på hvordan jeg har det. Så jeg føler det er stor omsorg blant folk her på Eydehavn. Jeg kjenner virkelig på at folk bryr seg.

Hva så med de mange andre som enten selv har hatt corona eller har vært nær folk som har vært smittet, hva slags budskap har du til dem?

«Da vil jeg si: Følg smittevernreglene, ta vare på deg selv og alle rundt deg,» avslutter Arne Menne.

Gi oss i dag vårt daglige brød

Det er spennende å lese om kornets historie som i Bibelen er nøye knyttet sammen med Israels historie. Ruts bok i Det gamle testamentet gir oss mange perspektiver på dette, skriver Frode Welanders i denne kronikken

Bildet viser *Svart emmer*

Mang en politiker har fått erfare folkets vrede hvis det blir mangel på mat. Og mat i i det gamle Israel dreide seg i hovedsak om brød. Romerne var ikke nådige. De krevde at en fjerdedel av kornhøsten skulle tilfalle keiseren. Det jødiske folket ble satt på en vedvarende slankekur.

Jo mer jeg leser, både i Det gamle og Det nye testamentet, skjønner jeg at her har vi å gjøre med et jordbruksland. Å lese Israels historie er på mange måter kornets historie. Så her kommer litt om kornets historie.

Kornets historie starter i det vi kaller det fruktbare halvmåne. Det er området i bunnen av middelhavsbukten pluss områdene fra Svartfjellene, ned Jordandalen og landet mellom Eufrat og Tigris. Her vokste flere korn-sorter vilt: durumhvete, emmer, bygg og enkornt. Over årtusener krysset emmeren seg med bukkorn (et ugras nærmest) og ble til brødhvete, mens durumhveten krysset seg med bukkorn og ble til spelt. Disse artene, pluss bygg ble domestisert og etterhvert dyrket i det gamle Israel.

I 1998 og igjen i 1999 falt vannstanden i Genesaret-sjøen 2-3 meter under sitt vanlige nivå, som er 212 meter under havnivå. Dermed ble det avdekket en 23000 år gammel boplass. I den salte gjørma var dyre- og planterester godt bevart: mandel, fiken, nøtter,

oliven, pistasj, men fremfor alt **emmer** og bygg. Hverdagsbrødet i det gamle Israel ble bakt på bygg. Men det fine brødet, brukt i høytidelige sammenhenger ble bakt på hvete.

Hvete var svært dyrt og fortrinnsvis for de velstående. Men verdien av ting og arbeidslønn ble regnet ut i hvetekorn. Kvinnen i det gamle Israel var arbeidskraft og eiendel. Medgiften til en fattig brud (Mesopotamia) var 180 hvetekorn, eller- 20 liter bygg, 40 liter øl pluss en sau. Det tilsvarte en shekel tilsvarende 180 hvetekorn.

Her gjør jeg et sprang til Ruts bok, fordi den gir et innblikk i både samfunnssystem og menneskeskjebner slik det blir når mat/korn er en sparsom ressurs.

For å unngå sult, flytter Ruts svigerfamilie fra Betlehem til Moab og senere tilbake igjen til Betlehem. Mennene i familien dør av ukjente årsaker og åkerstykket som de skulle leve av blir lagt ut for salg, vel innenfor familien, for i Israel fulgte

te arveretten familien – på mannssiden.

Og Rut stakkar, følger med i salget, som en heftelse på eiendommen. Og leser vi Ruts bok ser vi at Rut møter Boas i bygghøsten (påske) og blir til hvete høsten (50 dager senere). De drikker vann fra Betlehems dype brønner og spiser brød og ristet korn ved bålet, og Rut blir der for alltid. Hun blir gift med Boas og blir stammor til David. Men vi sitter med et spørsmål på tungen. Fant hun kjærligheten?

Vi får ikke svar på det. I en tid hvor sulten stadig banker på, blir det kanskje mindre viktig.

Ja, dette hvetekornet som inngår i alle slags samfunnskonstruksjoner, påskefeiring (usyret brød), vektenheter, pengevesen, i språk og dermed i den symbolske verden.

Jeg var sulten og dere ga meg mat, og jeg var tørst og dere ga meg drikke. Matt. 25. 35.

Mennesket lever ikke bare av brød, men av hvert ord som kommer ut av Guds munn. Matt. 4.4.

Og så er vi inne i nattverdens mysterium:

Når vi deler det brød som du oss gir/ When we break bread together on our knees.

Da er det bare å si: *Alt er ferdig!*

Tre i menigheten

Påsken blir ofte forbundet med nytt liv eller en ny start. Vi har spurt tre i menigheten hva de legger i begrepet nytt liv.

Hans Kristian Bilstad, Austre-Moland

For meg er påskebudskapet en solid bekreftelse på at vi alle kan starte på nytt, med blanke ark.

Jesus var villig til å ofre alt for deg og meg, helt ufortjent og bare av nåde.

Han ønsker å gi oss alle et nytt liv og en ny start.

Påsken kommer jo også tidlig om våren. Det er bare helt fantastisk å se hvordan alt i naturen spirer og gror å våkner til live igjen.

Etter en tung mørk vinter med pandemi, er det godt å møte påsken og våren med en ny start.

Iris Henriksen, Stokken

Nå som våren er her, spirer og gror det fram nytt liv av det som så helt dødt ut - som et under!

Påskens budskap gir løfte om at når jeg en gang dør, skal jeg våkne opp til et nytt liv, der alt er bare lyst og godt.

Det gir trygghet i livet mitt.

*Visst skal våren komme,
visst skal jorden bli ny,
visst skal solen flomme fra en himmel uten sky,
visst skal noen danse, visst skal noen le,
visst skal barna klatre høyt i livets tre!*

Anne Gjertrud Halberg, Flosta

For meg er begrepet «Nytt liv» knyttet opp mot påsketradisjonen og påskefortellingen som jeg opplever står sterkt i vår kultur.

Selv om påskefortellingen også beretter om lidelse og død, så er det oppstandelsen og håpet om nytt liv som er det bærende budskapet, slik jeg tolker det.

Nettopp dette med **HÅP** er grunnleggende for alle mennesker, og det har vi skapt mye symbolikk i vår kultur. Flere av oss har fra vi var barn klatret opp til en liten topp i håp om å få oppleve soloppgangen på 1. påskedag.

I voksenalder er det mange som fortsatt ser på denne tradisjonen som en viktig og fin opplevelse, og et uttrykk for nytt liv. Tradisjonene knytter oss sammen som familie, vennegrupper og samfunn, tenker jeg. Det gir meg en følelse av tilhør-

ighet og fellesskap.

Jeg har opplevd mange lykestunder sammen med både egne barn og barnehagebarn, hvor vi dekorerer egg, sår karsefrø og følger spent med på det nye livet som spirer irrgrønt og forhåpningsfullt i vinduskarmen.

Vi har brukt timer på å lete etter den første blåveisknoppen i skogen. Vi pynter til fest innendørs med bjørkeløv som spirer på nytt denne våren også. Det er med andre ord vekst og utvikling vi ser frem til og håper på.

Jeg har brukt ordene **HÅP**, **UTVIKLING** og **VEKST** for å si noe om hva nytt liv betyr for meg. Det kan være håp om en mental vekst og utvikling, eller på det konkrete plan. En balanse på nettopp det er en kunst og en evig oppgave som menneske.

Salmestafetten

Tekst og foto: Lisbeth Nilsen

«*Ein fin liten blome*» er en salme som stadig dukker opp disse vårdagene.

Blomster har vært der alltid; i bøkeskogens hvite teppe og i mine foreldres hage.

Samlingen av pressede planter er nå heldigvis byttet ut med kameraet.

Her hjemme er det blåveisens dunede hode, vårfiolens dype blå farge og hvitveisen som presser seg fram.

Konvallens klokkerad, knallgul vårkål og bekkeblom. Kan det bli finere?

Skaperverket fyller en med glede, undring og takknemlighet.

I «Norsk salmebok» nr. 492 finner vi salmen. Johan Alfred Blomberg, en offiser i Frelsesarmeen, skrev teksten «*Det växte en blomma*» i 1889.

Anders Hovden oversatte den til nynorsk i 1927, og

med Bjørn Eidsvågs melodi fra 1969 har den blitt svært kjent. Den trygghet og glede som de ni versene kan gi oss, har trøstet mange.

*Ein fin liten blome i skogen eg ser,
I granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.*

*Sei ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.*

*Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome, eg.*

Vår går over i sommer og blomsterengene overtar. Enda en svensk sang kan glede oss.

«*Så grønn en drakt, så rik en duft har smykket dal og enger.*»

I Norsk salmebok står den på nr. 845. Øystein Thelle, kjent for noen som prest på Tjøme, oversatte i 1995 Carl David af Wirsens salme fra 1889.

En svensk «Sommarpsalm», som ofte brukt på skolenes sommeravslutninger og i bryllup.

*Så grønn en drakt, så rik en duft
har smykket dal og enger!
Nå strykes ømt av lys og luft
de fagre urtesenger.
Hør lundens sus og bekkens brus
forkynner hva som kommer:
Omsider blir det sommer.»*

Håper vi alle får en god vår og sommer.

Jeg sender salmestafetten videre til *Iris Henriksen*.

Lavterskelbryllup i Flosta kirke

Tekst og foto: Elin Ann Øvensen

Lørdag 12. februar 2022 hadde Moland menighet invitert til «Den store bryllupsdagen» i Flosta kirke, i forbindelse med Valentinsdagen to dager etter. Vi er glade for at to par benyttet sjansen til å gi hverandre sitt ja!

På bryllupsdagen stilte menighetsrådet med vitner, og staben sto klar til å gjennomføre seremonien. Det var pyntet med røde roser på alteret, så alt sto i kjærlighetens tegn. Det ble to enkle og flotte vigselsseremonier og begge parene gav uttrykk for at de var glade for at de hadde slått til på idéen om å komme til Flosta kirke den dagen.

Av ulike grunner hadde de ventet med å gifte seg, men nå fikk de en god anledning til det.

Katrine Havold og Kenneth Jensen giftet seg i Flosta kirke. Menighetsbladet gratulerer. Foto: Privat

Etter vielsen ble de invitert inn i menighetssalen til servering av alkoholfri cider og marsipanhjarter, noe som ble en hyggelig avslutning på stunden i kirka.

Den store bryllupsdagen var en oppfølger av Den store dåpsdagen i 2021, og vi skrev om vigselsmuligheten i julenummeret av menighetsbladet.

Tanken bak arrangementet er at terskelen for å gifte seg ikke skal være så høy som den ofte blir. Siden man trenger prøvingsattest for å bli viet, er det ikke så lett å bare bestemme seg samme dag.

Så noen veldig spontan handling var det ikke for parene, og slettes ikke «drop-in-vielse», som enkelte i media har kalt det. Ordet drop-in kan gi assosiasjoner til frisørbesøk og andre impulsive handlinger av mindre alvorlig karakter. Da er lavterskelbryllup et bedre uttrykk, at man kan komme og bli gift med kirkens liturgi, uten altfor mye planlegging og ståhei.

Takk til de frivillige som var med og gjorde denne dagen mulig, og gratulerer så mye med giftemålet til de to parene!

1. Kor.13, 4 ... forteller at:

4 Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er villig, den misunner ikke, skryter ikke, er ikke hovmodig.

5 Kjærligheten krenker ikke, søker ikke sitt eget, er ikke oppfarende og gjemmer ikke på det onde.

6 Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten.

7 Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.

8 Kjærligheten tar aldri slutt.

Kommuneoverlegen om pandemiens forhåpentlig siste fase:
Håper ikke folk glemmer de gamle, gode smittevern rådene

Tekst: Steinar Ostermann

Som kommuneoverlege i Arendal og spesialist innen allmennmedisin, har Erik Werner et solid grunnlag til å uttale seg om folkehelsen i Arendal. Han kjenner vårt distrikt, gamle Moland kommune, spesielt godt etter å ha jobbet ved Eydehavn Legekontor siden 1990 og frem til 2015, da kontoret ble flyttet til Krøgenes og fikk navnet Kystveien Legesenter. I tillegg er han nærmest oppvokst på Arnevik, hvor han tilbringer hver sommer. Her er hans farfar født, og stedet er fortsatt i familiens eie.

Når vi nå håper og tror at vi er inne i siste fase av pandemien, hva vil du si den har hatt å bety for folkehelsen i vår kommune, Erik Werner?

«Det vi har sett gjennom pandemien er at smittevern er kommet høyt på agendaen og i folks bevissthet. Alminnelige smitteverntiltak slik som dette med håndhygiene, holde litt avstand og ikke hoste rett på noen andre, har blitt en rutine for de aller fleste.

Det som der er interessant å legge merke til, er at i

tiltakene.

Så da tenker du spesielt på hva pandemien har hatt å bety for vår psykiske helse?

«Ja, det er akkurat det jeg gjør. Jeg ser også dette på legekontoret, at mange har mistet de få kontaktene de hadde. De føler seg mer isolert og frarøvet kontakten med omverden. Jeg har og observert mye engstelse blant folk. Engstelse om hva pandemien kunne føre med seg av sykdom. Så folk har rett og slett vært redde for å bli syke».

Nå lettes det på tiltakene og vi skal begynne å leve mer som normalt igjen. Støtter du en slik utvikling?

«Ja, jeg hilser dette velkommen. Samtidig tror jeg at korona-viruset er noe vi vil måtte leve med. Det blir en sesongvariasjon og jeg tror det kommer til å finnes i en form som influensa-viruset, med sesongvariasjoner. Sannsynligvis får vi en felles influensa- og korona-vaksine som vi kommer til å bli anbefalt å ta hvert år fremover. Og så vil vi måtte leve med disse virusene.

Etter at vi nå forhåpentligvis har gjennomlevd pandemien, forventer du

at folk vil forandre levemåten på noen måte?

«Ja, jeg håper at folk ikke vil glemmer de gode, enkle smittevern rådene. Og så tenker jeg at det kanskje ikke er nødvendig å håndhilse på alt og alle hele tiden, at man vasker seg oftere og at man ikke deler glass og kopper og ikke hoster på hverandre. Det å ha slike ting litt i bakhodet, skulle være enkelt og ikke til skade for noen.

Så når vi snakker om dette, effekten av enkle tiltak, så kan vi nok si at pandemien har en positiv påvirkning. Men i det store og hele vil jeg ikke si at pandemien eller viruset har ført så mye positivt med seg».

Foto: Privat

fjor, når disse tiltakene var på det mest inngripende, så forsvant også infeksjonene som for eksempel influensaen».

Vil du da si at slike tiltak i hovedsak har vært positive for folkehelsen?

«Nei, jeg synes nok at regnskapet kommer ut i minus. Denne pandemien har vært en svær belastning på folk flest. Da tenker jeg spesielt på folk med et lite nettverk og med få kontakter. For dem har ensomheten og isolasjonen gjort veldig stor skade. Dette synes jeg og har vært underkommunisert i den offentlige debatten, der hovedfokus har vært på de ulike

Så hvilke tanker gjør du deg avslutningsvis når vi så smått skal begynne å ta livene våre tilbake, for å bruke et litt forslitt uttrykk?

«Da vil jeg si at vi skal være glade for det samfunnet vi lever i, som er et åpent og velfungerende samfunn. Jeg tror vi kanskje er blitt mer bevisste på de godene som et åpent og demokratisk samfunn gir oss, hvor de aller fleste av oss lever gode liv og hvor vi tar vare på de som trenger ekstra hjelp og støtte. Det er ikke alle samfunn som fungerer slik.

Derfor mener jeg at vi skal se positivt på fremtiden og ta med oss viktige lærdommer fra denne pandemien og håpe at det blir lenge til vi kommer i en slik situasjon igjen».

Så da tenker du spesielt på hva pandemien har hatt å bety for vår psykiske helse?

«Ja, det er akkurat det jeg gjør. Jeg ser også dette på legekantorene at mange har mistet de få kontaktene de hadde. De føler seg mer isolert og frarøvet kontakten med omverden. Jeg har og observert mye engstelse blant folk. Engstelse om hva pandemien kunne føre med seg av sykdom. Så folk har rett og slett vært redde for å bli syke».

Nå lettes på tiltakene og vi skal begynne å leve mer som normalt igjen, støtter du en slik utvikling?

«Ja, jeg hilser dette velkommen. Samtidig tror jeg at korona-viruset er noe vi vil måtte leve med. Det blir en sesongvariasjon og jeg tror det kommer til å finnes i en form som influensa-viruset, med sesongvariasjoner. Sannsynligvis får vi en felles influensa- og korona-vaksine som vi kommer til å bli anbefalt å ta hvert år fremover. Og så vil vi måtte leve med disse virusene» avslutter Erik Werner.

Koronapandemien er et verdensomspennende utbrudd av den smittsomme sykdommen Covid-19, som skyldes et koronavirus, sars-CoV-2.

Sykdommen ble først påvist i Kina ved årsskiftet 2019/2020, med rask spredning til resten av ver-

den. Verdens Helseorganisasjon (WHO) erklærte utbruddet som en pandemi i mars 2020.

Ved utgangen av 2021 var mer enn

fem millioner mennesker, som man vet var smittet med viruset, døde.

Kilde: Store norske leksikon

En konge rir—en påskesalme

Tekst: William Ostermann Mel.: Velt alle dine veie

*En konge rir blant venner
på strødde palmeblad,
når jubelropa ender
går ferd mot helling stad.
Disipler kranse bordet
hvor brød og kalk står klar
blant dem er ingen store
en fotvask har gitt svar.*

*Mot smertens mørke hage
Getsemane i bønn,
der lyder ingen klage
fra munnen til Guds Sønn.
Av mennesker blitt hånet
med ondskapsfulle ord,
fra korset ikke skånet
der gråter stilt en mor.*

*Med vold og grufull pine
den endeløse natt,
Vår Herre husker sine
men føler seg forlatt.
Når dager er til ende
med lidelse og blod
kan englevakten sende
et bud om liv og tro.*

*All sorg og tårer stanser
og gleden tar helt av
når morgensolen danser
imot den tomme grav.
Forklaret stillhet svever
ut over lutret jord
Vår Herre Kristus lever
en evig Frelser stor.*

Brevet til apostelen Paulus

Tekst: Helga Lid Ball

Helga Lid Ball fra Eydehavn har i mange år vært tekstleser i St. Franciskus menighet i Arendal. Der har hun utviklet ny glede over bibeltekster, blant annet Paulus brev til menighetene i Lilleasia (i dag Tyrkia).

For ikke lenge siden fulgte Helga en gruppe fra St Franciskus menighet til Roma, hvor hun besøkte fangehullet til apostelen Paulus. Der og da dukket et fjernt minne opp; konfirmasjonsforberedelsene i Stokken kirke, der presten ledet 14-åringene mildt og klokt inn i en flik av kristendommens overveldende historie.

Inspirert av reisen til Roma, og med minnet fra konfirmasjonsforberedelsene i Stokken kirke, har Helga Lid Ball skrevet et brev til apostelen Paulus, et brev som hun deler med oss her i menighetsbladet.

Eydehavn i mai 2019

Brev til apostelen Paulus!

Jeg har nettopp landet sammen med mine troende venner fra en reise til Roma. Den Evige Stad. Din og vår Evige Stad. Sammenlignet med dine reiser i det som en gang het Lilleasia (ca. år 45 – 57 e.kr.) var vår reise trygg og i fellesskap.

Dine reiser til menighetene var sikkert både ensomme og farefulle.

Det kjentes uvirkelig å komme så nær apostelen jeg ble kjent med første gang som konfirmant i Stokken kirke; stå foran grotten der han ble holdt fanget og var dødsdømt.

67 år ligger mellom konfirmanten i Stokken kirke og den aldrende Helga midt i det myldrende fargerike livet og strømmen av turister.

Jeg følte så sterkt at apostelen kan ha oppfanget monologen min: "Millioner mennesker på jorda lider samme skjebne du led: forfølgelse og død. Men gjennom brevene dine i bibelen henter vi i dag trøst og mot".

Jeg blir stående foran fangehullet ditt mens de andre går videre, famler i tausheten og mørket etter tankene dine.

Du var jo selv en forfølger, en som var i ferd med å drepe, hva tenkte du? En ting drømte du nok ikke om der inne i skitten, mørket og fornedrelsen - mens du ventet på å bli halshugget - at en basilika, en katedral, skulle reises over deg og din grav! Alt souvenir industrier skulle blomstre i dine blodige spor. Tar jeg helt feil hvis jeg gjetter at du ville løftet en pekefinger og rådet oss til å ikke forsømme det åndelige livet. Og fremfor alt være kjærlige? Et øyeblikk, i Katedralen din, St. Paolo - mens musikk fløt ut mellom skogen av søyler i den enorme basilikaen og en flokk ledet av skikkelser i hvite kapper og med brennende lys skred oss langsomt og uvirkelig i møte - kjente jeg et overjordisk nærvær! Helga

Helga Lid Ball på Monte Subasio
Foto: Thomas Lid Ball

Spennende omvisning i Austre Moland kirke

Test og foto: Bente Olimstad Brekka

Barna i søndagsskolen i Austre Moland, kalt "Ettermiddagen», har besøkt Austre Moland kirke. Der fikk de en spennende omvisning av kirketjeneren.

Søndagsskolebarna ble delt i to grupper da de skulle besøke Austre Moland kirke. Først de yngste, så de litt eldre barna. Gruppen vi fulgte talte rundt 30 barn fra 9 til 13 år.

Barna kom rett fra en travel skoledag på Nesheim og rett til kirka. Der vanket det først middag i kirkestua med pølse og potetstappe. Deretter bar det inn i

torien om når Jesus var 12 år og var med Josef og Maria i tempelet. Plutselig ble Jesus borte for dem, de ikke kunne finne han. Når de omsider fant han og spurte hvor han hadde vært, svarte Jesus at de måtte jo skjønne at han var i sin fars hus.

Etter en fin stund i kirken gikk vi tilbake til kirkestuen og hadde is og noen konkurranser. Det ble en

kirka hvor **kirketjener Gerald Ottersland** først fortalte litt om hvordan vi skal oppføre oss i kirken vår, som vi alle eier. Han la vekt på å ha respekt for rommet og alle tingene som er der. Så fortalte han historier om de mange bildene og tingene som finnes i kirkerommet.

Kirketjener Gerald fortalte blant annet om en gammel prest som var så stor at han måtte ha spesiallaget stol og bord. Alle hørte interessert etter og mange hadde spørsmål å komme med.

Det som var veldig spennende blant de unge, var å komme en tur opp i tårnet og se på klokkene og høre hvor høyt de lød der oppe.

Når de så var kommet ned igjen, hadde **Liv Olsen Straume** forberedt en liten samtale. Hun fortalte his-

veldig koselig ettermiddag både for små og store, en ettermiddag til ettertanke.

Kirkeveier i Østre Moland prosti

Tekst: Anders Engelskjønn

Å komme til kirken i riktig gamle dager var en strevsom affære. Anders Engelskjønn har dukket ned i gamle kilder og kan fortelle hvordan folk tok seg frem til Østre Moland kirke, lenge før det var bygget skikkelige veier.

Den første kirken

Den første kirken i Østre Moland ble antagelig bygget på slutten av 1500 tallet, men allerede i 1576 nevnes kirke nummer to. Den tredje kirke, ble bygget først på 1600 tallet og ombygd senere. Vi regner med at den vi i dag kjenner som Austre Moland kirke stod ferdig i 1673. Kirken har vært hovedsogn for Tromøy, Dypvåg og Flostad. Fra 1837 til 1878 bestod Østre Moland kommune også av Strømsbu, Torbjørnsbu, Barbu, Skilsø, Bratteklev, Revesand og Merdø og talte til sammen 11401 innbyggere. Fram til 1880 tallet var det ikke kirke i Barbu, ei heller i Stokken.

Ingen kjøreveier

Fra Østre Moland kirke stod ferdig i 1673 og fram til midten av 1800 tallet var det ingen kjøreveier i området. Det var gangveier og ridestier. I tillegg ble Molandsvannet og Langansvannet med Rånene til Neskilen benyttet flittig. Folk gikk på isen om vinteren og dro i båt om sommeren. Når veien var lang, og helsa skrantet var det flere steder i prestegjeldet satt opp kors der folk kunne møte opp og fikk avlagt sine bønner der.

For å få et lite begrep om avstander, nevner vi følgende eksempel: Etter at noen konfirmanter hadde samlet seg ved Neskilen gikk de samlet til Østre Moland

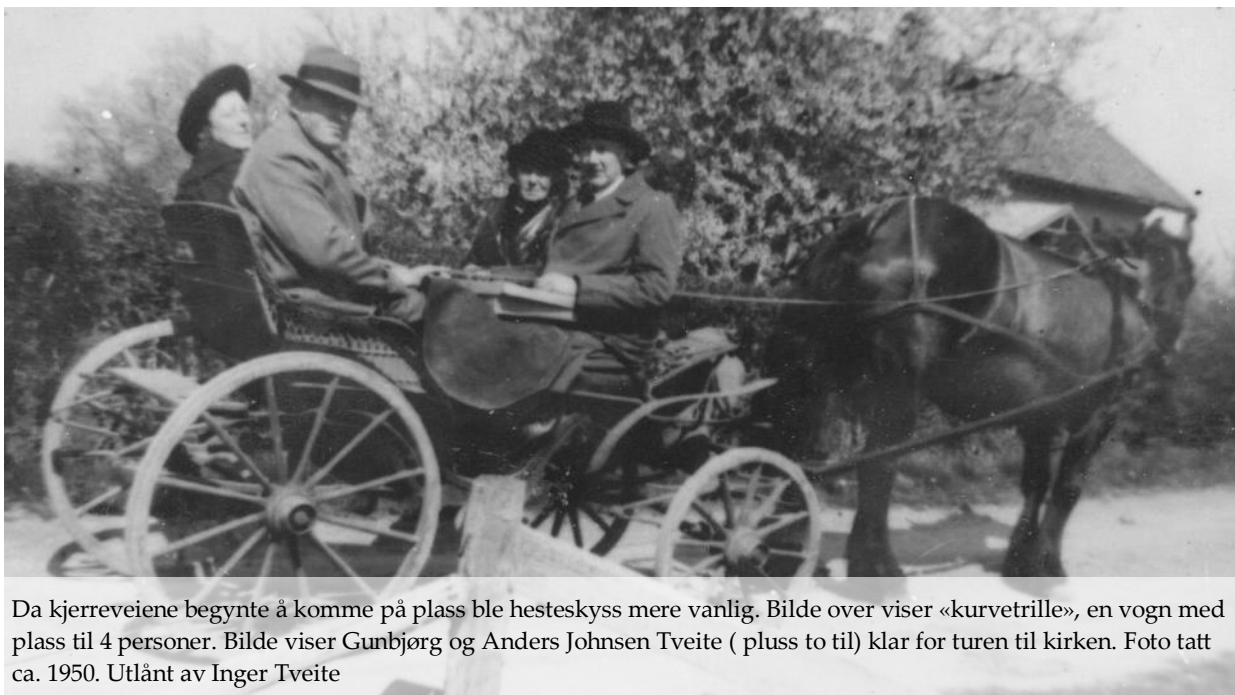
kirke, en tur på ca. 2 timer. Trygve Næss har fortalt at når han gikk for presten, ferjet han hest og vogn fra ferjeplassen over til Mølla. Ferjetaksten var den gang 10 øre for en voksen en vei. Det var en to-hjuls kjerre som ble brukt med et sete pluss kuskesete. I setet fikk tre jenter plass og en gutt i kuskesete.

Lang vei for presten

I en periode hadde Tromøy kirke felles prest med Moland og han kjørte presteveien. Fra prestegården i Østre Moland kjørte han nesten samme trase der E18 gikk til Dalen, videre forbi Tveite og Mørlandsgårdene, ned Kjerringkleiva. Videre til Haugreid og Mørfjær over Stokken, syd for Stokken skolehus opp «madam Salvesen» bakke og over Stuenesbakken. Videre over Saltrød til «Prestholla», mellom Labakken og Lindvika. Derfra i pram over Tromsøysund til Munnbukta.

Kirkeveien fra Stokken til Østre Moland

Fra Stokken var det flere som rodde over Langanvannet til Syrdalen. Derfra opp heia og over til Noddeland. Videre måtte de gå nord for Molandsvannet dersom det ikke var pram ledig for å ro over Molandsvannet til kirken. Rundt Molandsvannet var det flere fellesbåter som ble flittig brukt.

Da kjerreveiene begynte å komme på plass ble hesteskysse mere vanlig. Bilde over viser «kurvetrille», en vogn med plass til 4 personer. Bilde viser Gunbjørg og Anders Johnsen Tveite (pluss to til) klar for turen til kirken. Foto tatt ca. 1950. Utlånt av Inger Tveite

Noen båter var så store at de samlet mange kirkegjengere og noen hadde endog plass til likkiste. Navn som bekrefter dette er: Støa, Pramstøa, Vadstøa, Sandstø, Eikestø, Stea og Båsstøyden.

Folk i rundt Langsævvannet og Longumvannet hadde sine båter og ofte rodde de i flokk og følge opp Longumvannet til Støa ved Tufta.

Vinterstid var det ikke veier i bygda og folk var avhengig av ski. Ridning, bruke skuffe, (slede med seter på) bruke beina eller spisslede som bilde viser. Her var det plass til to personer. Bjørg Fløistad viser stolt fram dette gamle framkomstmiddel for hest. Utlånt av Marianne og Ivar Fløistad.

Var ikke vannene farbare med båt eller isen sterk nok til å ferdes på, var det ski om vinteren og hesteryggen og apostlenes hester ellers i året.

Kjerkeveien

Den eldgamle veien fra Bjørnesgrenda til Brekka kalles den dag i dag for Kjerkeveien. Som andre folk måtte bjørnes folk også til Holt og der var langt, men når Moland fikk egen kirke ble veien halvert. I en årrekke gikk elevene fra Bjørnesbygda på Brekka skole og det var en slitsom skoledag for en sjuåring å gå denne lange skoleveien i all slags vær.

Strevsomal tur for dåpsfølge

Det var denne «veien» Georg Fjærbu benyttet da han skulle dra til kirken med sitt barn **Inger** som var født 9. mars 1940. Det var krig og uro i bygda og selv om vi var i april måned var det mye snø og ikke brøytede veier. Med en spesialsydd pose av saueskinn og påsydde reimer ble babyen plassert foran på pappas mage og på ski gikk så turen til kirken fulgt av mor Signe og fadderne Marie og Anders Skjævestad.

Fra Brekkedalem gikk de til kirken over Doteheialille Fjærbumyr, store Fjærbumyr – til Knud Johns bukt i Volllekjenn, over Vollkjennvandet til Skau og ned til Brekka og kirken derfra. Bortsett fra støyen fra

de tyske krigsfly, som kretset over kirken, gikk dåpen greit. Ved kirken var det en rekke staller der hestene ble plassert med en god høysekk, mens kirkefolket nøt medbrakt niste og pratet sammen utenfor kirken.

Etter en lang og strevsomal kirkevei og ofte en lang gudstjeneste, var det godt å være forberedt. Etter gudstjenesten var det offisielle meddelelser. Først da dette var over, tok man fatt på heimveien.

Et portrettfoto av «dåpsbarnet» Inger Fjærbu. Bildet er utlånt av Inger Fjærbu.

Her fra gården Brekkedalen, et stykke ovenfor Bjørnes startet turen for dåpsbarnet Inger Fjærbu en dag i april 1940. Godt surret fast i en saueskinnpose på pappas mage gikk den halvannen times ski tur til Austre Moland kirke. Tett fulgt av mamma Signe og fadderne Marie og Anders Skjævestad

Ca. 20 år etter barnedåpen ser vi her Inger foran gården, fulgt av pappa Georg og mamma Signe. Bilde er utlånt av Inger Fjærbu (Lyngrot)

Kilder:

Kirken i Austre Moland. Festskrift til 300 jubileet i 1973 Av Olav Weierholt.

Stokken kirke 100 år. Utgitt av menighetsrådet i 1979. Ved Svein Ellingsen, Oddvar Andre Enggrav og Erling Magnar Jørgensen.

Ny livsfase for ung sanger og voksen organist:

Regine og Nina går hver sin vei

Tekst: Steinar Ostermann Foto: Kjartan Telle

Nå skiller de lag. Sangeren Regine Skeid Venås fra Flosta og organisten Nina Irslinger. Begge solid forankret i Moland menighet. Etter å ha samarbeidet i flere år, går de nå hver sin vei: Regine til videre utdanning og Nina til et liv som pensjonist. Vi har møtt de to i et avskjedsintervju.

Regine har alltid vært glad i å synge. Rundt fem år gammel begynte hun i barnekoret Flosbagos i Flosta kirke. Her ble hun kjent med Nina som spilte piano under øvelsene. I koret fikk Regine snart solooppdrag, hun likte godt å stå foran koret og synge.

Etter hvert ble det flere rene solooppdrag hvor Nina fikk henne med, også utenfor koret. Regine har sunget i dåp, bryllup, begravelser og vanlige guds-

«Først vil jeg si at Regine er aldeles enestående. Hun er alltid villig til å stille opp når jeg spør henne om å bidra med sang. Hun er også svært flink til å lære seg nye sanger. Sist sommer sang hun for eksempel i Trefoldighetskirken i Arendal under minnegudstjenesten etter Utøya-massakren.

Hvordan har samarbeidet med Nina vært gjennom årene, Regine?

«Det er Nina sin for tjeneste at jeg er kommet opp og frem. Jeg har ikke gått til noen sangpedagog, jeg har kun sunget med den stemmen jeg har. Så jeg vil si det er Nina som har hjulpet med å utvikle meg som sanger.

tjenester.

«Jeg synes det er gøy å være med på å løfte kirkelige arrangementer gjennom min sang. Jeg ser at folk setter pris på at det er litt ekstra sang i gudstjenestene, og jeg har fått mange hyggelige tilbakemeldinger gjennom årene», sier Regine.

Hva har sangen til Regine hatt å bety for menigheten, Nina?

Ja, hva vil du si om sangen hennes, Nina?

«Aller først vil jeg si at hun har en fantastisk evne til å kommunisere gjennom sangen. For det er ikke bare å stå der å synge. Du skal formidle noe til de som hører på. Det er hun veldig flink til. Hun tenner en gnist som går direkte over til andre, rett til hjertet. I tillegg synger hun alltid reint, så det er veldig vakert å høre på.

Hva tenker du om Regines valg, Nina –å utdanne seg til sosionom og satse på sang på ren hobbybasis?

«Det kommer til å passe henne helt strålende. Det å satse på en eventuell profesjonell sangkarriere ville ha vært et tøft valg, for det er veldig mange som satser på dette. Så det å ha sang og musikk som en hobby er veldig bra».

Regine, du har vært en viktig bidragsyter i menigheten gjennom din sang og din villighet til å stille opp i ulike arrangementer. Men vi skulle gjerne hatt flere unge aktivt med i menigheten. Hvordan kan vi få det til?

«Jeg tenker vi må ha mer sang og musikk i kirka. Det er ikke å legge skjul på at en del unge synes at en tradisjonell gudstjeneste kan være litt kjedelig. Det synes jeg og. Så det hadde vært fint om vi kunne få inn mer fellessang og nyere salmer. Men så vil jeg si at prestene våre er veldig flinke til å stille i stand ting som er moro, så det må de bare fortsette med. Men klart, det er vanskelig å få folk med de unge når vokser til og får nye interesser.»

Ja, er dette noe å satse på videre, mer sang og musikk for bla å få flere unge med, Nina?

«Absolutt, det handler om å ha mest mulig mangfold i en menighet, ting som appellerer til ulike aldersgrupper. Og spesielle tiltak for ungdom er absolutt ønskelig».

Hva vil du si som en hilsen til Regine videre?

«Da vil jeg si: Stå på – selv om du ikke får en så veldig tett kontakt med en spesiell pianist: Våg å synge med andre, da vil du utvide din horisont».

Og din hilsen til Nina, Regine?

«Det blir trist når du slutter. Men jeg tror ikke du kommer til å bli helt borte, så jeg håper vi fortsatt vil se en del til hverandre».

Enig i dette, Nina?

«Ja, vi har vært et godt team. Men nå håper jeg hun vil gå videre med andre folk. Men selv om jeg nå snart slutter som organist, så vil jeg ikke bli helt inaktiv. Håper vi derfor kan fortsette med det gode samarbeidet»

Regine, du har fylt 17 år, og nå har du lagt planer for veien videre?

Jeg går nå første året på helsefagstudiet ved Tvedestrand videregående skole. Etter det kan jeg tenke meg å studere til å bli sosionom. Så vil jeg fortsette med sang som hobby, for jeg vil ikke slutte å synge. Men jeg men kommer nok ikke til å satse seriøst på en sangkarriere.

Så dere to er et godt team, vil du si det slik Regine?

«Ja, absolutt. Vi har en utrolig god kommunikasjon når vi opptrer sammen. Det blir ikke på samme måte når jeg synger til akkompagnement fra andre organister eller pianister. Nina vil alltid følge meg gjennom sangen, så hvis jeg detter ut, så henter hun meg inn igjen» avslutter Regine.

Bibler til barn på Bibeldagen 2022

Tekst: Elin Ann Øvensen Foto: Jorunn Raddum.

Søndag 13.februar arrangerte Filadelfia Eydehavn og Moland menighet for andre gang bibeldag sammen. Mange 3. klassinger var samlet til Kode B – et opplegg om Bibelen, og etterpå var det åpent familiemøte på Filadelfia.

Hvert år markeres bibeldagen hvor bibelen som bok er i fokus, og man har innsamling av penger til bibelspredning i forskjellige land. I år gikk pengene til bibelselskapet i Ukraina. En del barn der har fått sin egen barnebibel opp igjennom årene, men fremdeles er det mange som ønsker egne bibler både av barn og voksne.

3.klassingene kom tidlig på ettermiddagen til kjeller-

På møtet var barna forsangere på Kode B-sangen, det var andakt, solosang ved **Rønnaug Lillebø**, og blant annet en sang om alle bibelens bøker, samt kollekt til bibelarbeidet i Ukraina. Alle 3.klassingene fikk utdelt en barnebibel hver. Noen av de påmeldte var syke, men fikk en bibel brakt hjem til seg etterpå.

lokalene på Filadelfia. Der hadde de et opplegg med bibelfortellingen om den barmhjertige samaritan, Kode B-sangen, om bibelen på forskjellige språk, og informasjon om årets bibelprosjekt i **Ukraina**. Til slutt koste alle seg med pølse i brød og vafler før familiemøtet begynte oppe i 2.etasje.

Fakta om Bibeldagen

Bibeldagen er menighetenes årlige feiring av Bibelen, og en anledning til å rette oppmerksomheten mot bibelmisjonsarbeidet i verden. På denne dagen:

- Feirer vi det Bibelen betyr, og har betydd, for oss som kirke, folk og land.
- Gir vi vår gave til land der Bibelen ikke er like lett tilgjengelig som hos oss.
- Ber vi for bibelarbeidet ute og hjemme.

Prost Jorunn Raddum hadde en hilsen til slutt, og delte ut et minnekort til 3.klassingene. Takk for et godt samarbeid og en fin bibeldag!

Den blå barnebibelen har vært inngangen til kristen tro for generasjoner av ukrainere.

Ny prest i menigheten tiltrer 1. august i år

Tekst: Karen Marie Lereim Sævareid Foto: Privat

Karen Marie Lereim Sævareid heter den nye presten som kommer til oss 1. august i år. Vi ønsker henne hjertelig velkommen som ny menighetsprest/kapellan og har bedt henne fortelle litt om seg selv.

Hei, alle sammen.

Jeg heter ***Karen Marie Lereim Sævareid***, er 41 år og foreløpig bosatt på Mortensrud i Oslo. Her blir jeg sammen med mannen min, Trygve Johannes, og de to jentene våre, Paula Eline (8) og Iva Marie (5). Jeg er utdannet sykepleier, diakon og prest, og har jobbet som prest siden 2015 i Bøler menighet. Der har jeg hatt spesielt ansvar for arbeid med ungdom og unge voksne, i tillegg til å ha gudstjenester og gravferder.

Jeg har også hatt en del av stillingen min knyttet til et sykehjem. Som sykepleier har jeg jobbet på Hospice Lovisenberg med alvorlig syke og døende kreftpasienter, og på ungdomspsykiatrisk akuttett på Oslo universitetssykehus.

I juni flytter vi til Grimstad hvor vi skal ta over et småbruk etter svigerforeldrene mine, og den 1. august tiltrer jeg stillingen i Moland. Jeg har aldri jobbet utenfor storbyen, men er oppvokst på bygda i Indre Østfold, så jeg håper og tror at jeg skal kunne kjenne meg hjemme hos dere.

Jeg ser frem til nye oppgaver og gleder meg til å bli kjent!

Mvh Karen Marie Lereim Sævareid

Gudstjeneste på Øygardsåsen, Kristi Himmelfart 26. mai kl. 12.00

***Gudstjeneste på Øygardsåsen i Flosta.
Barbu menighet deltar.
Misjonsoffer.
Kaffe på Nøytralitetshytta.
Ta med mat!
Vandring fra Svartvassbu
kl. 10.30. (Kilsund)***

Gudstjenesten blir i Flosta kirke ved dårlig vær.

Moland menighet 2021 - utdrag fra årsmeldingen

Vi har klippet fra årsmeldingen til Moland menighet. Her er noe av det viktigste som skjedde i menigheten vår i 2021. Fullstendig årsmelding finner du på vår hjemmeside.

Gudstjeneste på Kalvesund, januar 2021

Også 2021 ble preget av Covid-19-pandemien, men vaksinen kom for full fart på nyåret og gav optimisme for menighetsarbeidet. Julia hadde imidlertid ført til en del smitte og nye innstramminger kom i januar, med følger både for gudstjenester og annet arbeid i menigheten. Noe kunne vi gjennomføre, andre ting ble avlyst eller utsatt.

Menighetens årsmøte, som skulle vært i Austre Moland kirke, ble for første gang holdt digitalt. Vi brukte salen på Kuben kulturhus på Eydehavn til sendingen, og en del folk fulgte med direkte på Facebook. Vi laget også noen flere digitale produksjoner og intervjuer i løpet av året, blant annet basar fra Stokken kirke i mai. Noe omtales andre steder i årsmeldingen.

Når det gjelder personell begynte vår nye prest Arnegeir Langås på nyåret, men han fikk ny stilling i Danmark og sluttet her 1. august. På høsten steg Tor Svein Langås inn igjen, og var vikarprest fra august og ut oktober. Vår biorganist Sunniva Holberg sa også opp sin stilling (på høsten) og jobbet ut desember.

Det ble avholdt menighetshelg på Havglint leirsted i Høvåg i begynnelsen av september, og litt over 20 personer var med i 2021. Dette er et fint tilbud og leirstedet er allerede leid for 2022!

I slutten av september ble pandemien «avblåst», og i et par måneder kunne vi samles mange av gangen. Men registrering og andre smitteverntiltak var fortsatt en del av gudstjenestelivet.

En stor takk til frivillige og ansatte for en iherdig innsats med det. I desember kom nye innstramminger og vi måtte feire jul med 50 av gangen på våre arrangementer. Det ble laget en digital gudstjeneste til julaften, som vi tror mange så på.

Hva menigheten jobber med nå:

- Øke medlemstallet, blant annet ved at flere velger dåp.
- Gudstjenesteforordning som skal ferdigstilles i løpet av 2022.
- Varierte arrangementer gjennom hele året.

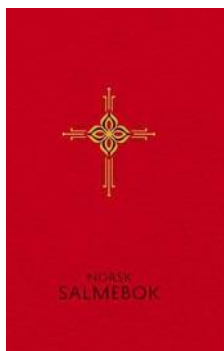

Konsserter i Moland menighet: vinter/vår 2022

I skrivende stund er vi på vei ut av koronarestriksjoner, og planleggingen begynner å bli litt lettere. Begynnelsen av 2022 var fortsatt preget av avlysninger av planlagte arrangementer, men nå håper vi at vi kan satse på mange hyggelige tiltak. Her er noe av det som skal gjennomføres:

Søndag 24. april kl. 19.00 i Stokken kirke:

Salmekveld

Denne kvelden vil vi sette Norsk salmebok i fokus og synge masse. Salmeboka er en skattekiste med mange hundre melodier og tekster, men vi får ikke brukt så mange av dem i gudstjenestene. En salmekveld er en glimrende anledning til å få sunget flere av de flotte salmene som finnes i

boka. Blandakoret «Hisøysangerne» blir med. De skal synge noen korsanger og ellers støtte opp om allsangen. Vi håper det blir mange som kommer i kirken, så det blir mektig sang i kirkerommet. Det blir tid til «ønskesalmer» der alle kan foreslå hvilken salme som skal synges.

Torsdag 16. juni kl. 19.00 i Flosta kirke, menighetssalen: Haraldsguttene

Heldigvis kan korene igjen øve sammen og holde konsserter. Haraldsguttene inviterer til konsert i Flosta kirke, slik de har gjort i mange år. De har med seg sin flinke dirigent, Leif Rino Müller.

Det blir en hyggelig kveld.

Avskjedskonsert, søndag 29. mai kl. 18.00 i Stokken kirke, med Nina Irslinger og mange av hennes musikkvenner.

Organisten vår går av med pensjon 1. juni, og Moland menighet ønsker å markere dette med en konsert.

Etter snart 10 år som organist i Moland menighet, pensjoneres Nina Irslinger. Foto: Kjartan Telle

Fokuset blir på de mange flinke lokale musikanter som Nina har hatt gleden av å musisere sammen med, i de årene hun har vært organist i Moland.

Hun inviterer mange lokale talenter, i alle aldre, til å bidra med et musikkstykke hver.

Det blir en fantastisk kveld, nettopp fordi vi har så mange flotte mennesker blant oss som er utrolig flinke på ulike instrumenter og sang.

Utfordringen kan bli - hvordan få plass til alle?

Barnesiden

v/ Ragni Hafsten

BARNEKRYSSORD

BAK - VERK		FJERN - SYN	BAKKEN		FØRST I UKA	PÅSKE - MÅLTID		PADLER	JENTE - NAVN	HØYTID	
KART - BOK						BYGGET NOA				ØKI	
GRIS					MØBE - LET						
BRUKES I BAKING		JENTE - NAVN KORTE				ULYDIG - HET					
			SVAR		PAPPA	UJEVN		STEDS - NAVN		HER BLE JESUS KORS - FESTET	
DAG I PÅSKEN PRE - SANG											SPURTE
				GLORIE					RUSSISK ELV		
KJØRE - BANE				KROPPS - DEL		1/10 LITER ANSIKT			TONEN A		
HAR MANGE VÆRT I		INSTRU - MENT	GLISTE		LISTIG		LEGGER FUGLER TRE				RØD FISK
									SMERTE - ROP LANG FISK		
HAR VI PÅ BEINA								AGN			
			LYD				SNUR SIDER				

OPPGAVE

Finn nye ord for det som står til venstre og sett første bokstav i hvert svar sammen til et nytt ord. Dette blir løsningen på oppgaven.

Tok livet av Goliat _ _ _ _ _
 Den Hellige... _ _ _ _
 Høytid _ _ _ _ _
 Kona til Abraham _ _ _ _ _
 Her ble Jesus født _ _ _ _ _
 – _ _ _ _ _
 Siste ordet i bønn _ _ _ _ _
 Kona til Isak _ _ _ _ _
 Bibelsk by _ _ _ _ _

Svar finnes et annet sted i bladet.

- Presten spør barna som er på besøk i kirken:
Vet dere hva som er lite og brunt og hopper fra tre til tre?
Lille Erik svarer: Jeg vil jo tro det er et ekorn, men siden det er du som spør så er det vel Jesus?
- Besteforeldre behøver ikke å gjøre noe som helst unntatt å være der når vi kommer på besøk. De er så gamle at de ikke må leke for hardt eller løpe. Det er fint hvis de kan kjøre oss til butikken og gi oss penger.

Hilde, 7 år

Foto: Anne Gjertrud Halberg

Kjærlighet er å være glad i noen, selv om du ikke kan fordra dem.

Fredrikke, 7 år

Den Norske kirke Moland sogn

Du kan lese tidligere utgaver av menighetsbladet her:
[Moland menighet > Vår menighet > Menighetsbladet](#)

Menighetskontoret på Eydehavn er åpent:

Tirsdag til torsdag 09.00–14.00

Fredag 09.00–11.00, Tlf. 37 01 36 80

Adr.: Nesgata 13, 4810 Eydehavn

Ansatte med dir. tlf/ mobiltlf nr:

Menighetssekretær:

Inger Dose Kristiansen 37013680
E-post: moland.menighet@agderkirken.no

Sogneprest i Moland menighet:

Elin Ann Øvensen 37 01 36 81/ 958 45 451
E-post: elin.ann.ovensen@agderkirken.no

Vikarprest:

Hilde Merete Nordhagen. Tlf. 951 88 189.
E-post:
hilde.merete.nordhagen@agderkirken.no

Organist:

Nina Irslinger 37 01 36 83/ 990 21 728
E-post: ninairslinger1@hotmail.com

Menighetspedagog:

Liv Olsen Straume 37 01 36 84/ 936 38 482
E-post: Liv.Olsen.Straume@agderkirken.no

Kirketjenere:

Austre Moland kirke:

Gerald Ottersland

975 37 003

E-post: geotters@online.no

Stokken kirke og Flosta kirke:

Edgaras Grigonis

403 21730

E-post: dokas04@gmail.com

Menighetsbladets redaksjon (f.venstre):

Steinar Ostermann	995 77 777
Elin Ann Øvensen	958 45 451
Bente Brekka	470 79 998
Grethe Tvede	907 94 750
Kjartan Telle	480 23 563

E-post: menblad@gmail.com

Menighetsbladet kommer ut 4 ganger i året og det er kjærkomment med en gave til bladet.

Bruk kontonummer 2801 49 01703 Mrk. menighetsbladet.

Menighetsrådsleder:

Åge Andre Brømnes, leder

975 03 483

Kristen Bjørnmyr, nestleder

469 89 930

Kirkevergens kontor:

37 01 35 80

Moland menighets konto i Sparebanken Sør: 2801 49 01703

Vipps en gave til Moland menighet:

Vipps nr. 506869

Vipps en gave til Moland menighetsblad: Vipps nr. 529339

Forsidefoto: Jarle I Kvam, Tromøy

Trykk: ATL Grafisk AS

SYNSUNDERSØKELSE - BRILLER

Velkommen til ny brillebutikk,
mellom Tvedestrand og Arendal
Adresse: Harvelandveien 5, 4849 Arendal.

Vi tilbyr også hjemmesynsprøve!
Åpningstider: Dag- og kveldstid etter avtale.

HJEMMEOPTIKK.NO

Lisbeth Nylund 913 42 125 /
Optiker Jan Brekke 916 38 941
Se www.hjemmeoptikk.no /
post@hjemmeoptikk.no

*Moland menighetsblad tar gjerne imot
kommentarer, innspill, innlegg og syns-
punkter på den enkelte artikkel og på
helheten av bladet.*

**Frist for innlevering av stoff til neste
nummer er 15. mai 2022.**

**Menighetsbladet ønsker alle sine
lesere en riktig god vår.**

Slekters gang til og med 1.03.2021

Austre Moland kirke

Dåp

08.01.2022 Mina Isaksen
09.01.2022 Otilie Tveit
09.01.2022 Tomine Slåtta Hansen
09.01.2022 Henrik Thorbjørnsen

Dalen misjonshus

27.02.2022 Elisabeth Eftevand
Siring

Stedet til hvile

18.11.2021 Olav Tore Bjornes
11.01.2022 John Johnsen

Flosta kirke

Dåp

23.01.22 Mons Werner Blakstad
20.02.22 Edvard Einarsen
Wilhelm

Vielser

12.02.2022 Linda Torland og Geir Hansen
12.02.2022 Katrine Havold og Kenneth Jensen

Stedt til hvile

30.12.2021 Leif Olav Olsen
05.01.2022 Kjell Magne Danielsen
07.01.2022 Solbjørg Aas
13.01.2022 Egil Johannes Bråten
11.02.2022 Sissel Helen Bjerkenes Ricci

Arendal kapell

07.01.2022 Elsi Burud

Stokken kirke

Dåp

21.11.2021 Niklas Langnes
Tønnesen
12.12.2021 Storm Albretsen
Humphreys
26.12.2021 Tomine Isabel Holm
30.01.2022 Pernille Ellinora Barka
Tvede-Thorsen

Stedt til hvile

19.11.2021 Hildur Enid Gundersen
25.11.2021 John Tellman Tjuslia
26.11.2021 Anne Grete Andersen
01.12.2021 Brith Øynes
17.12.2021 Wenche Lund Andersen
23.12.2021 Else Halvorsen
04.01.2022 Karin Engbråten
23.02.2022 Valborg Nancy Winter

Arendal kapell

01.12.2022 Brith Øynes
05.01.2022 Vigdis Wilhelmsen
09.02.2022 Anne Sissel Thorsen
25.02.2022 Nils Gunvald Olsen

Felles bønnesalme for Ukraina

På møte i det religiøse rådet i Ukraina løftet den ledende jødiske rabbiner opp *Salme 31* som en felles bønnesalme for folket i denne truende situasjonen. Salmen ble på kort tid brukt av både i synagogene og i de kristne kirkene.

Nå er dette en bønn som bes av millioner av ukrainere hver dag mellom klokken fire og klokken fem. Også vi inviteres inn i denne bønningen. Både som enkeltmennesker og i fellesskap. Bibelselskapet anbefaler salmen. Salme 31 begynner slik:

2 Herre, jeg søker tilflukt hos deg, la meg aldri bli til skamme! Fri meg ut i din rettferdighet!
3 Vend øret til meg, skynd deg og redd meg! Vær meg et vern, en klippe, en borg til frelse.
4 Du er mitt berg og min borg, for ditt navns skyld fører og leder du meg.
5 Fri meg fra garnet de har spent ut for meg! For du er min tilflukt.
6 I dine hender overgir jeg min ånd, du løser meg ut, Herre, du trofaste Gud.

Velkommen til gudstjenestene.

Gudstjenestene annonseres i Agderposten hver fredag.

Forbehold om endringer.

KILSUND SERVICE OG MARINA
Tlf. 370 34 157

Carat Kjøkken

Kjøkkenfornyelse eller nytt kjøkken
Nesgt.4, 4810 Eydehavn
Tlf. 913 66 218
tomottoh@gmail.com

MENY KRØGENES

Åpningstider: Alle dager: 07:00 - 22:00
Søndag stengt

CONRADI & TOPLAND BEGRAVELSESBYRÅ

Tlf. hele døgnet: 37 04 65 95 / 481 84 403

Daglig leder: Trond Magne Teistedal

Trygghet - Nærhet - Kvalitet

VILKE
GRAVFERD

www.conradi.as

www.toplandbegravelsesbyraa.no

KROVERTEN CATERING

Vi leverer til alle anledninger
Snitter, smørbrød, tapas og koldtbord
Vi arrangerer minnesamvær og selskaper
Tlf. 370 10 775 mail: post@kroverten.no
Hjemmeside: www.kroverten.no
Tangen alle 3, 4817 His

Knut A. Høyer

VESKEHUSET - BOKHANDEL

Østergate 7, 4838 Arendal
Tlf. 37 00 46 60 Fax. 37 02 81 88
E-post: post@hoeyerbok.no

Størst på kristen litteratur og musikk
gjennom 80 år

Annonsørene støtter oss!
Bruk annonsørene!

Carlson VVS
DIN LOKALE RØRLEGGER

Espen Stave Carlson
91 90 08 99

Email: espen@carlsonvvs.no

SØSTRENE KJEVIK

Brømnesveien 7, 4849 Arendal,
sostrenekjevik@gmail.com
Tel: 901 87 720

Gårdsbutikk, utleielokale,
teambuilding og hesteridning

Inn på tunet tilbud til:
Skoleelever, varig tilrettelagt
arbeid og Gårdsuke

YX Eydehavn Tlf. 980 33 439

Komplett servicestasjon med marina

Godkjent dekk-verksted m/dekkhotell

AGDER UMLEIE
STØRST OG BILLIGST PÅ HENGERUTLEIE

Henger Lift Maskin
Kystveien 692 - Saltrød
Tlf. 960 48 900

Tore Konnestad Begravelsesbyrå

Hislihaven 26
4827 Froland Verk

KIWI mini
pris

SALTRØD

ÅPNINGSTIDER:

MANDAG – LØRDAG
07.00 – 23.00

SØNDAG
10.00 – 20.00

TLF. 370 88 435

Alt av
solskjerming,
ute og inne
Tlf. 90 73 22 68

Kontortider: Man-Torsdag 08.00 - 11.00 og 16.00 - 17.00
Fredag 08.00 - 11.00 Lørdag 10.00 - 12.00
Timeavtaler: Man-Fredag 11.30 - 15.00

Dalen Misjonshus er stedet for mange flotte aktiviteter gjennom hele uken. Den største brukeren er Dalen Barnehage hvor mange barn og voksne har sine daglige aktiviteter. Huset er svært godt tilrettelagt for diverse arrange-

menter med fine lokaler, moderne teknisk utstyr og et nyoppusset og godt utstyrt kjøkken. Huset leies ofte ut til både private arrangementer og øvrige foreninger/ lag. Dersom du ønsker å leie dette flotte lokalet til små eller store arrangementer så er det bare å ta kontakt med Anders Møller på tlf. 915 80 134.

APOTEK 1 SALTRØD
TILBYR UTKJØRING AV VARER
som stomiutstyr, næringsdrikker
og inkontinensutstyr hjem til deg.

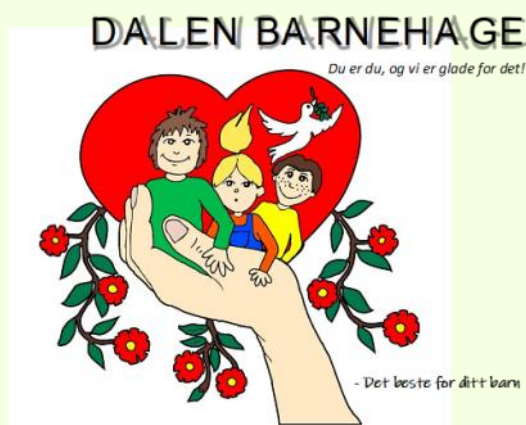

Vår kunnskap - din trygghet

Kontakt oss på tlf.: 37 06 11 50 for avtale

EL-PROFFEN Osedalen, 4820 Froland
Tlf: 37 03 86 87 • Fax 37 03 72 10 • E-post a.aa@online.no

Advokat Ole J. Devold
Pb. 141, 4902 Tvedestrand
Tlf: 371 96 720

Epost:
ole@advokatdevold.no

 Skrivesmurfen
Ragni Maria Hafsten

Syver Kristiansens vei 13, 4810 Eydehavn
Telefon: 37 08 66 48 mobil: 95 80 92 72
E-post: ragni@skrivesmurfen.no
Min hjemmeside: www.skrivesmurfen.no

 Kryssordforfatter.
Skriver sanger, taler m.m.
Org.nr: 985 298 750

 RØRLEGGER HALVORSEN AS
AUTORISERT RØRLEGGER OG RØRHANDLEL
Myreneveien 21, 4847 Arendal

Brannforebyggende el kontroll i bolig
- Gir økt trygghet for familien. Vi er godkjent av Det Norske Veritas

 HISØY ELEKTRO
Tlf: 370 10730
- Elektrikeren fra Hisøy -

- Lokal byggmesterbedrift
- Forhandler av Mesterhus og Saltdalshytta
- Nybygg, hus, hytte, garasje og driftsbygg
- ROT (rehabilitering, ombygging og tilbygg)
- Utbedring av bygningsskader
- Tegning, prosjektering og byggesøknad

Våre bygg og prosjekter er basert på skreddersøm som vi enkelt kan tilpasse dine behov. Nybygg, ombygg, påbygg eller rehabilitering, vi kombinerer dine ønsker med fagkunnskap og solid håndverk.

 BYGGPARTNERE **MESTERHUS**
BYGGPARTNERE AS

Tlf. 37 02 75 18 – post@byggpartnere.no

Arendal BOWLING

Hyperbowl = gøy
Lazertag = Gøyere
VR vex = Gøjest

 ALT I BYGG
Tlf. 370 31 666
www.alt-ibyg.no

Stormo
 Nordsjø Idé&Design
37 00 56 56

 Lundbergs
ANLEGGSGARTNERI

Vi bygger grønt.
Anleggsgartnermester
Tom E. Lundberg
Mobil 909 49 059

HAGEARBEID - GRAVING - LEVERING AV PUKK, JORD OG SAND

Døgnåpen selvbetjent eggutsal

 Bromnes Toppen
Gård og bygdeservice

"Mi bønder ordner det meste!"
Ring Espen på 932 80 427
eller sjekk ut bromnestoppen.no

 Lundbergs
PLANTESKOLE

Hos oss får du: Faglig betjening - Ro i sinnet -
Stort utvalg - Høy kvalitet - Inspirasjon - Gode råd.

GRAVMINNER
Vakkert – varig – verdig
Spesialister på omsliping, navntilførsel, restaurering og oppussing.

 Mandag-fredag kl. 07.00-16.00
Torsdag kl. 07.00-18.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale.

 10 års gratis oppretting av nye stein

Fevik Steinindustri AS
Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 E-post: post@fevikstein.no
Adr: Moy Moner 95 – mellom Grimstad og Fevik

Alt innen metallgjenvinnig og salg av stål!

LONGUM

STÅL

tlf: 370 32 030 mob: 970 32 030

Gudstjenester Moland menighet våren 2022

Kirke	Dag	Dato	Tid	Type
April				
Stokken kirke	Søndag	03.04.2022	11:00	Gudstjeneste
Dalen misjonshus	Søndag	10.04.2022	11:00	Palmesøndag Messe for alle
Flosta kirke	Torsdag	14.04.2022	18:00	Skjærtorsdagsgudstjeneste
Austre Moland kirke	Fredag	15.04.2022	18:00	Pasjonsgudstjeneste
Kalvesund festning	Søndag	17.04.2022	06:00	Påskemorgensgudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	17.04.2022	11:00	Høytidsgudstjeneste
Stokken kirke	Torsdag	21.04.2022	19:00	Quiz
Flosta kirke	Søndag	24.04.2022	11:00	Gudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	24.04.2022	19:00	Salmekveld
Stokken kirke	Torsdag	28.04.2022	Fra 16:30	Supertorsdag, middag m.m.
Stokken kirke	Lørdag	30.04.2022	14:00	Basar
Mai				
Eydehavn bedehus	Søndag	01.05.2022	12:00	Gudstjeneste Arbeidernes dag
Austre Moland kirke	Søndag	08.05.2022	11:00	Fam.gudstj. og fredsmarkering
Stokken kirke	Søndag	15.05.2022	11:00	Messe for alle
Flosta kirke	Tirsdag	17.05.2022	11:45	Gudstjeneste nasjonaldagen
Austre Moland kirke	Tirsdag	17.05.2022	12:30	Gudstjeneste nasjonaldagen
Flosta kirke	Søndag	22.05.2022	11:00	Gudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	22.05.2022	17:00	Temagudstjeneste konf.
Nøytralitetshytta på Øygårdsåsen	Torsdag	26.05.2022	12:00	Friluftsgudstj. Kristi Himmelfart
Austre Moland kirke	Søndag	29.05.2022	11:00	Gudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	29.05.2022	18:00	Avskjedskonsert Nina Irslinger
Juni				
Stokken kirke	Torsdag	02.06.2022	Fra 16:30	Supertorsdag, middag m.m.
Stokken kirke	Søndag	05.06.2022	11:00	Høytidsgudstjeneste pinsedag
Tangen	Søndag	12.06.2022	11:00	Friluftsgudstjeneste
Flosta kirke	Torsdag	16.06.2022	19:00	Konsert Haraldsguttene
Flosta kirke	Søndag	19.06.2022	11:00	Gudstjeneste
Stokken kirke	Søndag	26.06.2022	11:00	Gudstjeneste

David
And
Påske
Sara
Betlehem
Amen
Rebekka
Nasaret
Løsning barnesiden
Tok livet av Goliat
Den Hellige...
Høytid
Kona til Abraham
Her ble Jesus født
Siste ordet i bønn
Kona til Isak
Bibelsk by

Velkommen til gudstjenestene.
Gudstjenestene annonseres i Agderposten hver fredag.
Forbehold om endringer.